Ч. 38. Неділя 3 марта (18 лютого) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Сойм краєвий. — Справа австро-угорскої угоди. — З Угорщини. — З Англії. — З Росиі.

Засідане з дня 27 м. м. закінчило дискусию над законом о компетенциї ради шк. краєвої вибором ґенеральних бесідників. Ґенеральним бесідником contra вибрано дра Олесницкого, а pro дра Томашевского. — Вчерашне засідане зачало ся о год. 10 м. 25 відчитанєм петиций. До мотивованя деяких з них забирали голос посли: Старух, Яворский, Могильницкий і Гурик.

По промовах ґенеральних бесідників сойм відкинув внесенє пос. Могильницкого, щоби над внесенєм комісиї перейти до дневного порядку і приступив до специяльної дискусиї та ухвалив закон і в третім читаню.

Дальше сойм полагоджував самі дрібнійші справи, стоячі на порядку дневнім. Засіданє скінчило ся о год. 1·30.

До сего справозданя ще додамо:

Пос. Старух мотивував петицию громади Угерці, повіта ліського, з просьбою о уділенє запомоги 25.000 корон з краєвого фонду на будову мосту на ріці Ольшанка.

Зголошені внесеня.

1) П. кс. Вільчкевича, аби шинки замикано в неділю, сьвята і в днях виборів;

2) Князя Любомирского на удержавненє зелізниці Белз-Львів;

3) Ґр. Пінїньского на зміну реґуляміну соймового;

4) Ґр. Бруницкого, щоби полеві кари впливали до фонду убогих, а не пожичкового;

5) П. Томашевского, щоби в буджет вставлено задатки на плати учителів людових.

З Відня доносять, що вчера по полудни в палаті австрийскої президиї міністрів розпочали ся дальші наради міністрів обох половин монархії над угодою. З австрийскої сторони були присутні також шефи секцийні Ґрубер і Бернацкий, з угорскої сторони державний секретар Попович. Після деяких інформаций на тій нараді розпочало ся вже формальне друге читанє угоди. На вступі оба президенти міністрів зложили заяви, в котрих кождий з них зазначив становище своєї держави. На чоло висуває ся тепер справа продовженя банкового привилею. Австрийске правительство домагає ся довгореченцевої угоди і лише в такім случаю готово згодити ся на продовженє банкового привилею. Угорщина довгореченцевої угоди не хоче і удає, немов би їй нічого не залежало на продовженю банкового привилею, ба навіть каже, що було би для неї інтересом, коли би банкова спільність перестала обовязувати. Однако в дійстности здержанє банкової спільности лежить в інтересі Угорщини, а та спільність могла би перестати вже за три літа. Австрийске правительство слідить ту справу і добре знає, що ніякий австрийский парлямент не згодив би ся на продовженє банкового привилею, коли би рівночасно не була заключена довгореченцева угода, бо в случаю заключеня реченцевої угоди банкова спільність причинилась би лише до скріпленя Угорщини і улекшила би будучний розділ. Wiener Allg. Ztg. каже, немов би Угорщина узнала то становище Австриї і немов би вже нині не ставила опору довгореченцевій угоді, але инші вісти кажуть цілком противно і не віщують нарадам міністрів ніякого успіху.

Анґлійска палата послів ухвалила резолюцию, після котрої ефективний стан правильної армії має виносити 160.000. Етат маринарки і видатки на маринарку будуть знижені. Передвиджена є будова двох, а коли би на гаґскій конференциї не прийшло між державами до порозуміня, то і трох великих кораблів, 1 поспішного кружляка, 5 контрторпедовців, 12 торпедовців і 12 підводних суден. — Перший льорд адміралциї виголосив вчера промову, в котрій вказав, що теперішне правитель-

26)

Пан Лекок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Судия умисно обходив ся з ним лагідно, але при тім і не спускав єго з ока. Сим вступом хотів він єго передовсім зробити певним, успокоїти єго недовірчивість і єму здавало ся, що осягнув вповні сю ціль.

— Послухайте мене ще раз уважно — відозвав ся він знову — і не забувайте, що ваша свобода зависить від вашої уваги. — Як ви називаєте ся?

— Май.

— А на імя?

— Не маю ніякого.

— То не може бути.

Обжалований кинув ся трохи, але й зараз старав ся запанувати над собою, а відтак сказав:

— То вже третий раз від вчера, що мені так кажуть. А то таки так єсть. Як би з мене був брехун, то не було би нічо простійшого, як вам сказати: називаю ся Петро або Іван або Яков. Але то не моїм звичаєм говорити неправду. Дійстно, я не маю імени. Як би розходило ся о прізвище, ну, то було би що иншого, бо тих мав я богато.

— Які?

— Ну, зразу як я ще був у батька Фуґаса, називали мене „Брусом“, бо бачите...

— Хтож то був той батько Фуґас?

— Король смирителів зьвірят, пане судиє. Ах, той міг повеличати ся, що має менажерию, той батько Фуґас! Тигри, льви, папуги всілякої краски, гадини такі грубі як моя нога — все мав. На нещастє мав ще й товаришку, котра пропустила.

Чи він собі жартував, чи говорив поправді? То було так трудно розпізнати, що й Зеґміллер і Лекок не знали, чи тому вірити чи нї. Секретар Ґоке лиш сьміяв ся, коли писав свій протокол.

— Досить! — перебив судия тому чоловікови. — Кілько вам літ?

— Сорок і чотири або сорок і пять.

— Звідки родом?

— Мабуть з Бретанії.

Зеґміллерови здавало ся, що в тій відповіди єсть якийсь намір глумливости, чого він не повинен стерпіти; длятого відозвав ся він остро:

— Роблю вас уважним на то, що справа вашого увільненя дуже зле стоїть, скоро будете в тім тоні й дальше говорити. Не яло ся так відповідати, як ви то робите.

На лици убийника проявило ся щире засмученє змішане з занепокоєнєм.

— Ох, я не хотів вас обидити, пане судиє!— сказав він зітхнувши.— Ви мене питаєте, а я відповідаю. Ви би зараз переконали ся, що я правду кажу, як би ви мені позволили розповісти мою малу історию житя.

Глава девятнайцята.

„Коли обжалований говірливий, то він так як би вже й признав ся“ — каже стара судова приповідка. Зеґміллер був длятого рад, що може вволити бажаню обжалованого і відповів:

— Розповідайте, хочби й обширно.

Убийник очевидно ледви вже міг утаїти свою радість з того, що єму позволено. Очи єму засьвітили ся, ніздря розширили ся як у того співака, що вдоволений з себе, коли його ведуть до фортепяну; він підніс голову, уставив ся як той бесідник, що певний дару своєї красномовности і свого успіху, повів язиком по губах, щоби їх звохчити, і сказав:

— Отже хочете почути мою історию?

— Так.

— Отже треба вам знати, пане судиє, що одного дня перед сорок і пять літами, батько Тренґльо, директор дружини акробатів і линвоскоків, їхав гостинцем з Ґенґан до Сен-Бріє. Розуміє ся, що він їхав своїми обома великими возами, зі своєю жінкою, своїм материялом і своїми артистами. Саме поза великим селом, що звало ся Шатльодран, глипнув він крізь віконце у возі на двір, подивив ся на право і ліво та побачив край рова, щось білого рушає ся. — „Мушу подивити ся, що то єсть!“ — сказав він до своєї жінки, спинив віз, зліз, пішов до рова, взяв тото і аж крикнув. Спитаєте мене: „Щож такого знайшов той чоловік?“ — Ох, мій Боже, то річ зовсім проста; знайшов якраз стоячого перед вами вашого покірного слугу, котрому тоді було може яких десять місяців.

ство буде і дальше вести політику своїх попередників. Дальше порушує справу поспішного покінченя будови великого корабля Dreaudmouth. При дальших будовах такий поспіх вже не буде конечний.

„Біржев. Вѣдом.“ довідують ся з міродайних кругів, що з причини розрухів в Одесі ґен. Кавльбарс має піти в відставку а „Союз істінно русскіх людей“ не лиш в Одесі але й в цілій державі має бути заказаний. Кажуть, що міродайні круги уважають діяльність того союза за шкідливу. Союз той здеморалізував полїцию. Признано за неможливе, щоби єствував дальше союз, котрий вів обширну переписку з властями адміністрацийними а навіть з заграницею.

Новинки.

Львів, дня 2-го марта 1907.

— Іменованя. Практикант рахунковий в дирекциї лісів і домен державних, Еміль Дзейовский іменований асистентом. — Комісар повітовий др. Яков Подчаский іменований секретарем Намістництва на Мораві.

— Придатні іспити в торговельній Академії у Львові. Щоби особи, котрі набули знаня предметів купецких дорогою приватної науки, могли виказати ся урядовим сьвідоцтвом, заведено в Академії торговельній у Львові приватні іспити з книговодства, купецкої переписки і праць конторових, з рахунків купецких, з науки о торговли і векслях, з товарознавства і зі стенографії. Іспити ті відбудуть ся дня 10 цьвітня с. р. Остаточний реченець вношеня подань о припущенє до іспиту минає з днем 20 марта. До поданя внесеного до Академії торговельної у Львові заосмотреного стемплем на 1 кор., треба долучити сьвідоцтво шкільне, метрику (на доказ укінченого 17 року) і таксу іспитову, виносячу за кождий предмет 16 корон.

— Старі пятки і десятки. Міністерство скарбу пригадує, що давні державні ноти по 5 зр. і 50 зр. можна виміняти в австро-угорскім банку і єго філіях лише до 31-го серпня с. р. По тім реченци устає викупно тих банкнотів і гасне також всякий обовязок держави до викупна тих нот.

— Наукова байка. Многі часописи заграничні і краєві заповіли вже близький конець сьвіта, покликуючись при тім на італїяньского ученого проф. Матеучі, котрий в обсерваторії на Везувію робить спостереженя і розслїди над вульканїчними вибухами і причинами трясеня землї. Отже тому ученому, вложено в уста таку наукову байку: „Під конець місяця марта с. р. комета відкрита італїяньским астрономом Маркеттім, зійде ся із земскою атмосферою. Наслїдки тої стрічі можуть бути для землї дуже страшні, коли земля найде ся на дорозї ядра комети Маркеттія, бо тодї оба тїла розібють ся на порох. Коли-б атмосфера землї стрігила ся не з ядром, але хвостом комети, то наслїдки будуть не меньше фатальні, бо тодї наступить моментальний вибух і пожар атмосфери, а в слїд за тим щезнуть всякі слїди житя з поверхні землї“. Отже проф. Матеучі заперечує насамперед тому, мов би то він мав так виворожити, а відтак називає такий погляд „науковою байкою“. Вже астроном Клїнкерфіс доказав свого часу, що т. зв. спадаючі звізди або метеорити то частини якихсь тїл небесних, котрі в дальшім від землї просторі представляють ся нам яко комети, а прочі стикаючись з земною атмосферою і спадаючи на землю, не то не викликують нїяких катастроф, але навіть і не роблять нїякої шкоди.

— Реформа японьского письма. По зреформованю армії і маринарки, що творять сьвітову силу, приступило японьске правительство до нової, вельми важної реформи, до реформи письма. Як звістно, мають Японцї письмо запозичене від Хінців і майже неприступне для чужинців, через що взаємини Японії з прочим культурним сьвітом при помочи друкованого слова дуже утруднені. В виду того іменувало японьске правительство зараз по війнї комісию, котра мала розглянути ся докладно в тій справі. Тепер рішила тота комісия, що треба залишити уживане доси хіньске письмо, а замість него завести латиньску азбуку. За тим заявила ся також більшість японьских часописий і всілякі круги наукові.

— Повітове товариство задаткове в Турці запрошує сим на Загальні збори, які відбудуть ся дня 5 марта с. р. о 9 год. рано в Турці в льокали товариства з отсим порядком дневним: 1. Вибір трох членів до Ради надзираючої на місце уступаючих. — 2. Звіт Дирекциї з діяльности і рахунків за 1906 р. — 3. Звіт Ради надзираючої і внесене о уділене Дирекциї абсолюториї з діяльности і рахунків за 1906 р. — 4. Внесеня Ради надзираючої дотично розділеня зиску за 1906 р. — 5. Вибір контрольної комісиї на 1907 р. — 6. Евентуальні внесеня членів.

— Незвичайна подія. До одної з львівских часописий доносять: Недалеко села Циганів на Поділю стоїть при шляху льокальної зелїзницї Тересин-Скала хатка будника зелїзничого, котра сими днями стала ся місцем незвичайної події. В тій хатї мешкає будник з жінкою і двоїма дїтьми. Перед кількома днями о 10 год. в ночи вийшов він на шлях, щоби зревідувати єго перед надходом поїзду. В короткім часї по єго виходї зачула жінка, що хтось пукає до вікна. Гадаючи, що то вернув чоловік, отворила двері і до помешканя увійшов мужчина високого росту, лїт около 30, а наставивши револьвер до перепудженої жінки, зажадав, щоби она видала гроші, які будник попереднего дня привіз з міста, продавши там корову за 120 корон.

Перепуджена жінка дала єму гроші, лиш просила, щоби її не робив смерти. Однак надармо. Незнакомий діставши гроші, кинув ся на жінку, звалив єї на землю, звязав руки взад, а відтак і ноги. Опісля добув з торби ніж і хотів убити жінку, але очевидно надумав ся инакше, бо поклав ніж на столї і вийшов з хати. Жінка будника видячи смерть перед очима почала сїпати ся і розвязала собі руки, а відтак приступила до дверий і замкнула їх. За хвилю опісля зачула она кроки в сїнех. Заставши двері замкнені, зачав незнакомий добувати ся до них і кляв та відгрожував ся. Підчас того скрипнули двері від сїний мабуть рушені вітром, а тодї голос розбишака нараз притих.

Нещаслива жінка перебула так може годину в смертнім страху, побоюючись, що розбишак верне. Але він не вернув; зато вернув єї муж, котрому она розповіла. Будник узброївши ся в сокиру, почав шукати і за хвилю добачив в найтемнїйшім кутї сїний незнакомого, але вже неживого. Він сидів скулений під стїною, зовсім розібраний а коло него на землі лежало здоймлене одінє. Над раном прибула повідомлена о тім комісия судова і ствердила, що незнакомий помер внаслїдок пораженя. Забрані гроші знайдено в єго одіню а крім того ще 11.600 кор. в подорожній торбі. Хто був той незнакомий, не знати. Убраний був елєґантно і не виглядав на простого злочинця. Може бути, що то був якийсь божевільний, як то можна вносити з цїлого єго поступованя супротив жінки будника. Незвичайною сею подією займають ся тепер судові власти в Борщеві.

— Божевільний палїй. Свого часу була чутка, що з Кульпаркова втік бувший диєтар дирекциї скарбу Кароль Панейко, котрий терпить на манїю паленя і убиваня. Тепер показали ся познаки, що то Панейко став ся причиною того огню, котрий знищив оногди стайню і шопу п. Віксля, о чім ми оногди доносили. Коли вчера рано зачала горіти деревляна стайня, при ул. сьв. Кінґи, слуга з пекарнї Бухштаба, Карбовский, перший побачив огонь і побіг зараз на експозитуру полїциї дати знати. Коли туди ішов, побачив якогось мужчину, котрий чвалом втїкав в сторону як улиця Караїтска. Огонь удало ся загасити а при тім показало ся, що дві дошки горіючої стайнї були облиті нафтою. Аґент полїцийний Шпанґ добачив відтак виписані крейдою на паркані по польски слова: Не бій ся, нинї буде лїпше горіти. За хвилю опісля зголосив ся якийсь Дульовский і розповів, що видів, як по огни около 9 год. якийсь пан крутив ся коло стайнї і приглядав ся згарищам. Незнакомий пригадав єму чоловіка, котрий мешкає при ул. Жов-

---

При сих словах Май розклонив ся на всї боки а відтак говорив дальше:

— Розуміє ся, що батько Тренґльо приніс мене до своєї жінки, дійстно дуже доброї женщини. Она взяла мене, придивила ся менї, обмацала мене і сказала: Здоровий бахор і сильний; мусимо єго задержати, коли єго матір така без серця, що єго покинула. Буду єго учити а за пять або шість лїт будемо мати з него потїху і славу. Отже мене задержали і стали зараз добирати менї прізвище. То було в перших днях мая і длятого постановили, щоби мене Маєм прізвати та й до нинїшного дня лишив ся я Маєм а імени не маю.

Він тут урвав і водив очима по своїх слухачах від першого аж до третого, мов би чекав від них якогось виразу признаня, але що того признаня не було, то він говорив дальше:

— Батько Тренґльо був собі простий чоловік і не розумів ся на законах. Не дав властям знати о тім, що знайшов. Длятого я жив, але мене не було на сьвітї, бо щоби бути на сьвітї, треба бути записаним в метриках. Доки я ще був хлопцем, то менї то було байдуже. Пізнїйше, так десь в сїмнайцятім роцї житя зрозумів я вже, що значила недбалість того чоловіка, але в души я тїшив ся, бо думав собі: „Маю, мій молодче, ти нїгде не записаний, отже й не потребуєш іти до бранки, отже не будеш служити у войску“. А я, бачите, зовсім не мав охоти служити у войску.

Богато лїт пізнїйше, коли я вже давно вийшов був з тих лїт, в котрих служить ся у войску, сказав менї один адвокат, що я мав би клопіт, як би старав ся о горожаньскі папери. Бути „нїким“ має свою добру й злу сторону. Я що правда не служив у войску, але й нїколи не мав паперів. Ну! задля того жив я частїйше арештантским хлїбом, як би я того був хотів. Але що я поправдї нїколи не допустив ся нїчого, то виходив завсїгди лиш, як то кажуть, з підбитим оком... Отже то єсть причина, длячого не маю імени і чому не знаю докладно, коли і де я уродив ся.

Коли правда має якийсь особливий наголос — як то кажуть, всї учебники моральности — то убийник підхопив той наголос. Єго голос, рухи, погляд, вираз — все годило ся з собою; кожде слово єго довгого оповіданя було на своїм місци.

— Скажіть же менї — відозвав ся Зеґміллер холодно, — з чого ви жиєте?

Убийник зробив так розчаровану міну, що можна би було присягнути, що він числив на то, що по єго оповіданю випустять єго з вязницї.

— Маю таке зване, — сказав він з квасною міною — якого мене привчила мама Тренґльо. Жию з того і жив з того так само у Франциї як і в инших краях.

Судия гадав, що обжалований неправду говорить, і длятого спитав:

— То ви жили за границею?

— Ну, чей так менї здає ся! Від 16 лїт працював я то в Нїмеччинї, то в Анґлії при дружинї пана Сімпсона.

— То ви такий артист, що показує штуки на ярмарках. Як же то так, що при такім званю ваші руки такі білі і делїкатні?

Не заклопотаний тим анї трошки витягнув обжалований свої руки і почав їм з вдоволенєм приглядати ся та говорив:

— То правда, що они хороші; але бо я й дбаю про них.

— Отже вам платять за то, що ви нїчого не робите?

— О, то нї. Але я, бачите, пане судие, лиш на то, щоби виголошувати промови до публики, говорити компліменти, як то у нас каже ся — і не хвалячись, я маю в тім якусь вправу.

Зеґміллер погладив ся по бородї, що було у него знаком, що після єго погляду обжалований дає ся вже зловити, і сказав:

— Коли так, то будьте ласкаві і дайте менї пробу вашої здібности!

— О! — сказав той чоловік і зробив міну, мов би уважав той приказ за жарт. О!

— Послухайтеж, коли кажу! — відозвав ся судия рішучо.

(Дальше буде).

півскій ч. 68. П. Шпанґ пішов під поданою адресою а по дорозї добачив ще дві написи крейдою на брамі реальности п. Віксля, при ул. Турецкій, похожі зовсім на першу напись на паркані.

Зайшовши до поданого помешканя, переконав ся, що там мешкає Панейко, а від брата Панейка довідав ся вчера, коли горіло около 5 г. рано, що брат вийшов був ще о 4 год. на прохід, а вернув о 8 год. рано і мав одїнє облите нафтою. Так само досьвіта, бо вже о 2 год. рано вийшов був Панейко дня 27 на прохід, а коли о 4 вернув назад і станув на порозї, горіла вже стайня Віксля.

Арештований Панейко не признає ся до вини. При нїм знайдено виострений ніж, листи, сїрнички і записник, в котрім під датою 26 лютого були виписані по польски слова: „до завтра оружиє, отруя або револьвер, щоби не попасти в руки тих, котрі ущасливляють Кульпарковом“.

Телеґрами.

Відень 2 марта. Нинї від пів до 10 год. ведуть ся дальші наради угодові австрийских і угорских міністрів. О 11 год. буде Векерле на авдиєнциї у Є. В. Цїсаря.

Петербург 2 марта. Ґенерали Кавльбарс, Ґріппенберґ, Більдерлїнґ і Ренненкампф визвали на поєдинок ґен. Куропаткіна. Они чують ся обиджені, бо Куропаткін в своїм дїлї о війнї з Японїєю написав богато о їх несубординациї, неуцтві, легковаженю обовязків і т. д. В кругах войскових єсть переконанє, що висші власти не позволять на поєдинок, котрий вплинув би деморалїзуючо на армію.

Катеринослав 2 марта. На стациї Іґрен обрабовано вчера поїзд, котрий прибув із Симельникова. Злочинцї дали до поїзду сальву револьверову, убили начальника стациї і одного з урядників, а кількох инших поранили на смерть. Рівночасно стріляно і з поїзду та зранено кілька осіб. Розбишаки перетяли дроти телеґрафічні, а відчепивши льокомотиву, поїхали на нїй. Зрабовано 50.000 рублїв.

Льондон 2 марта. Кампбель Баннерман оголосив в тиждневнику „Nation“ статию за роззброєнєм. Він гадає, що на конференциї в Газї справа тота повинна бути обговорена зі взгляду на то, що бажанє мира єсть тепер о много сильнїйше, як коли-небудь а гадка судів мирових узискала дуже богато прихильників. Анґлїя дала вже доказ, що бажає щиро розброєня, доконавши значних счеркнень в буджетї маринарки і войска.

Варшава 2 марта. Вчера по полудни напали злочинцї в середмістю на інкасента лодзького банку Ів. Паческого, котрий в супроводї возного ніс 3000 рублїв. Напастники хотїли вирвати Паческому теку, але напуджені стрілянєм возного втекли, стріляючи з револьверів. Паческий єсть зранений.

Господарство, промисл і торговля.

З „Краєвого Союза Кредитового“.

Засїданє Надзираючої Ради „Краєвого Союза Кредитового“ у Львові відбуло ся 25 січня 1906 р. при участи 13 членів Ради.

Загальний звіт з дїяльности за 1906 рік предложив др. Кость Левицкий, представляючи, що Краєвий Союз Кредитовий єсть осередною інституциєю руских стоваришень заробкових і господарских і яко така інституция в першій мірі обслугує кредитом союзні стоваришеня.

Всїх союзних стоваришень було в 1906 роцї 134; в 1906 роцї прибуло нових 34 стоваришень, з яких 25 основало ся на статутї Руского Народного Дому. Звичайно з основанєм стоваришеня відкривають відділ кредитовий а відтак приступають до розширеня обєму дїяльности через впроваджене відділу крамничного або иншого, як пр. закуповують машини рільничі до ужитку членів. Взагалї розвій стоваришень єсть правильний; звіт розвою союзних стоваришень за рік 1906 окаже ся друком в половинї 1907 року. При заснованю союзних стоваришень Союз Кредитовий служить стоваришеням порадою та доставляє їм друків до дїловодства. Загальний стан удїлених кредитів зріс в 1906 роцї о квоту 323.823 К 40 сот. і виносить 1,311.272·01 К. Кредит стоваришень збільшив ся в послїдним роцї о 225.570·26 К і виносить 852.670·66 К. Кредит парцеляцийний збільшив ся о 68.486·50 К і виносить 278.320·00 К.

Трийцять девять (39) руских стоваришень з власним маєтком понад 10.000 К було окредитованих в Банку Краєвім у Львові на реесконт римес з квотою 1,718.000 К.

Власний маєток Краєвого Союза Кредитового в послїднім роцї

зріс в фондї резервовім о	1.721·30 К
в удїлах о	14.574·28 „
разом зріс о квоту	16.295·28 К
і виносить в фондї резервовім	6.244·65 К
в удїлах	80.712·48 „
разом	86.957·13 К

Вкладки до обороту зросли в 1906 року о квоту 245.066·54 К і виносять 1,371.694·48 К.

По звітї загальнім предложив др. Микола Шухевич Надзираючій Радї звіт з відділу „кредит парцеляцийний“ з дотичними внесенями.

По переведеній дискусиї над кождою точкою порядку дневного з осібна, Надзираюча Рада приняла до відомости звіт дирекциї з дїяльности на 1906 рік і порішила згідно з внесенями дирекциї: 1) предложити загальним зборам внесенє на розділ чистого зиску в квотї 5.326·76 К в сей спосіб, щоби 3.265·26 К придїлити на 5 процентову дивиденду а 2.061 К 50 с. до фонду резервового; 2) кредитовим стоваришенням системи Райфайзена удїляти кредит на 5 прц. з долини платний; 3) препоручити дирекциї з'орґанізованє окремого відділу парцеляцийного і введенє его в житє; 4) загальні збори скликати на 25 марта 1907 р. о 4 годинї пополудни.

Оповіщенє.

Надзираюча Рада „Краєвого Союза Кредитового“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, скликує на підставі §. 47, статута XX, Загальні Збори стоваришеня, що відбудуть ся дня 25 н. ст. марта 1907 о годинї 4 по полудни в салї засїдань стоваришеня у Львові (Ринок ч. 10, II. поверх) з отсим предметом нарад:

1. Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів стоваришеня.
2. Звіт з дїяльности за осьмий рік адміністрацийний (1906) з маєтковим біляном.
3. Звіт комісиї контрольної.
4. Предложенє Надзираючої Ради в справі подїлу чистого зиску.
5. Вибір двох членів Надзираючої Ради.
6. Вибір трох членів Комісиї контрольної.

Право участи в загальних зборах мають члени і стоваришеня, котрі що найменше один удїл в цїлости уплатили (§. 50 статута). За леґітимацию служить книжка удїлова. На загальних зборах беруть участь члени особисто; правні особи заступають їх законні представителї (§. 51 статута).

За Надзираючу Раду „Краєвого Союза Кредитового“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, дня 24 н. ст. лютого 1907. — *Григорий Кузьма*, предсїдатель. *О. Теодозий Лежогубский*, секретар.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: В цїли уможливленя публицї безпосередного зіткненя ся з ц. к. зарядом зелїзничим і устного представленя своїх бажань і жалоб, як також засягненя информаций в справах комерцияльних і тарифових відносячих ся до руху на шляхах ц. к. зелїзниць державних, — обіїздкати будуть подібно як попередного року, делеґати ц. к. Дирекциї зелїзниць більші стациї в цїли устного порозуміваня ся з інтересентами.

Делеґати будуть принимати інтересантів з понизше поданих місцевостий в бюрі начальника стациї від 9—12 год. перед полуднем, а то: в Переворску дня 5, в Самборі 14, Підволочисках 26, Золочеві 28 марта 1907; в Стрию дня 3, Бродах 11, Дрогобичи 17, Тернополи 24, Раві руській дня 30 цьвітня 1907.

— **Цїна збіжа у Львові дня 1 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — **Пшениця** 8·10 до 8·30; **жито** 6·10 до 6·30; **овес** 7·80 до 8·—; **ячмінь пашний** 6·80 до 7·20; **ячмінь броварний** 7·30 до 7·80; **ріпак** —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; **горох до вареня** 8·75 до 9·50; **вика** 6·60 до 6·90; **бобик** 6·50 до 6·70; **гречка** —·— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 60·— до 75·—; **конюшина біла** 30·— до 45·—; **конюшина шведска** 60·— до 70·—; **тимотка** 30·— до 35·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

„НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ"

у Львові, ріг ул. Сикстуської і Костюшка (стация трамваю електричного)

ГОТЕЛЬ, РЕСТАВРАЦИЯ і КАВАРНЯ

уладжені на спосіб віденьский.

Осьвітлене електричне, електрична вінда, телефон.

Купальнї зимні і теплі.

Цїна комнати від 2 Корон до 10 Корон.

З „Народної Гостинницї" близько до „Народ. Торговлї", до „Труда", „Ризницї", Сьв. Юра, до Дух. Семінарні, Кр. Видїлу і проч.

В домі кравець, фризнер і швець.

Є також поміщене на нічліг для селян (від особи за ліжко в зимі 80 сот., в лїтї 60 сот.), чого в жаднім иншім готели кромі „Народної Гостинницї" нема. „Народна Гостинниця" приймає нових членів і вкладки на книжочки до опроцентованя.

На численні відвідини нашого народного заведеня числить — ДИРЕКЦИЯ.

НАЙЛІПШЕ НАСІНЄ

рільне, огородове і цьвітове можна дістати у

М. Волїньского, Львів пл. Марийска ч. 3.

Сьвіжий Мід

десеровий курапийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 кл. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінєвіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

на всї зелїзницї

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).